

La trampa de l'aeroport

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 d'agost de 2021

Amics, amigues

Estem en època de vacances però hi ha coses que no s'aturen. És el cas de la pandèmia que està ben viva i no se li veu el final. Malgrat aquesta evidència hi ha massa coses que se segueixen fent malament. Tinc la sensació que el conseller Argimon s'haurà de tornar a disculpar per haver permès més experiments multitudinaris. Si a Madrid manen uns poders fàctics aquí sembla que en manen uns altres i el govern acaba posant els interessos legítims d'alguns sectors econòmics pel damunt de la salut pública, que encara és més legítima. Els darrers grans concerts han propiciat un 5% de contagis de Covid entre els assistents; res de distàncies ni mascaretes posades de qualsevol manera, quan estaven posades. No escarmenten. Hi ha adolescents a les UCI. L'OMS recomana que els països rics no posin la tercera dosi a la gent gran fins que els països menys afavorits no tinguin la immunitat de grup. Israel ja està posant la tercera dosi; la història es repeteix. Ara veurem si els països rics no posen la tercera però se les guarden. De tot sempre es pot esperar el pitjor. Malpensa i ho endevinaràs.

Uns altres: els de la comissió bilateral Estat-Generalitat. De 56 peticions de reclamació que portava la Generalitat crec que se'n van aconseguir dues o tres, entre elles la de la Disposició addicional tercera de l'Estatut (lleï orgànica) per la qual el deute acumulat de l'Estat envers Catalunya és de 3.500 milions d'euros, dels quals es van comprometre a pagar-nos-en 200 i a terminis. Tot un èxit per a la portaveu de l'Estat i un tebi lament per part de la Generalitat. És clar, l'Estat tenia un as a la màniga: l'aeroport; la trampa que ha fet amagar la major.

La trampa, o enganyifa, consistia que el mateix dia de la

reunió de la comissió bilateral es van reunir per sorpresa una vicepresidenta del govern estatal i el vicepresident de la Generalitat per desbloquejar la inversió de 1.700 milions d'AENA (Estat) per a l'ampliació de l'aeroport del Prat-Barcelona, ampliació que ningú no sap si mai es durà terme.

Aquest acord no té ni la lletra petita necessària per poder saber ni el com ni el quan; diuen que per a l'any 2030. Amb aquesta suposada ampliació de l'aeroport del Prat-Barcelona xoquen una vegada més els conceptes progrés econòmic amb el respecte al medi ambient, en aquest cas concretat en la reserva (Xarxa Natura 2000) del Delta del Llobregat coneguda com la "Ricarda", que quedaria malmesa si s'allargués 500 m. una pista de l'aeroport. Més argumentació: l'aeroport de Barcelona es connectaria per alta velocitat ferroviària amb els aeroports de Girona i Reus. Fantàstic! Si es pogués fer i, en aquest cas, si l'Estat complís amb l'acord, cosa que estem tips de veure que no passa mai o, gairebé mai. "Trágate-la!" i tots de vacances... A setembre! Com els suspesos.

Resulta que Brussel·les (Unió Europea) ha d'aprovar el projecte tenint en compte l'impacte mediambiental. Ara, les coses ja no s'han d'aprovar a 600 Km sinó a gairebé 2.000. Qui de Brussel·les deu saber què és i on és la "Ricarda"? És que a Catalunya no hi ha naturalistes, mediambientalistes o ecòlegs que no coneixen el Delta del Llobregat i l'aeroport del Prat? Això de Madrid a Brussel·les sovint sembla allò "*de Guatemala a Guatepeor*". Ja ho sé, ho han d'aprovar a Brussel·les; també sé que per aquest motiu l'Estat "vol invertir" 1.700 M d'euros a l'aeroport que donaria a Catalunya un gran impuls econòmic. Son maquiavèl·lics, però no "tontos".

Ràpidament han sortit opinions de totes bandes a favor i en contra del "projecte" d'ampliació de l'aeroport. A favor els que entenen que l'ampliació és indispensable per al desenvolupament econòmic i social de Barcelona i Catalunya, en contra els que sostenen que és un atemptat contra el medi ambient a la zona de la "Ricarda". Els qui estan a favor

argumenten que hi ha maneres de fer-ho respectant el medi ambient. Entre el qui estan en contra hi ha l'Ajuntament del Prat de Llobregat; sembla lògic. El que no sembla tan lògic és l'oposició radical de l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, amb una argumentació ecologista sense matisos. Podria haver contemplat els dos punts de vista: l'econòmic i el mediambiental. Però no; la Colau sosté que l'ampliació només beneficiaria a uns pocs, l'elit econòmica, i això no és cert. A Barcelona i a Catalunya hi ha centenars de petites i mitjans empreses, professionals i institucions als quals afavoriria aquesta ampliació. És molt fàcil fer demagògia de cara a la galeria, una demagògia que una alcaldeessa d'una ciutat com Barcelona no es pot permetre.

Això no vull dir que l'ampliació de l'aeroport s'hagi de fer de qualsevol manera. Barcelona i Catalunya la necessiten, però en aquests moments d'explosió desbocada de canvi climàtic amb les seves conseqüències, la cura del medi ambient ha de ser compatible amb les actuacions al territori. Jo no tinc la solució per compatibilitzar ambdós requeriments, però cal estudiar-la i estic segur que existeix i es pot trobar. Això sí, cal ser conscients que aquesta solució implicarà una inversió molt superior als 1.700 M d'euros i això pot ser l'excusa per a l'inversor, l'Estat, per a no executar un projecte tan necessari. L'Estat cisa **anualment** a Catalunya a l'entorn de **16.000 milions d'euros** amb el dèficit fiscal. Què no podríem fer amb aquests recursos que son nostres? Els avions seguiran volant perquè no es pot anar a tot arreu en tren, el planeta es va escalfant i la vida a "Gaia" perilla. Calen solucions que van molt més enllà del aeroport del Prat-Barcelona.

Amb aquest tema tan important per nosaltres, no en podem oblidar altres tan candents com l'Afganistan, les migracions i les seves víctimes, la violència de gènere i els seus crims, la pederàstia, el tràfic de drogues i d'armes, la misèria, la injustícia...

Vostre,